

Nieuw-Vlaams Magazine

januari 2013

- Meer Nederlands, meer integratie
- Zesde staatshervorming: de Vlamingen betalen de rekening
- De politieke verstandhouding tussen Tsjechië en Slowakije is beter dan ooit

Matthias Diependaele:

“Afspraak in 2014, voor de grote verandering”

MAGAZINE VAN DE

NVA
DENKEN.DURVEN.DOEN.

4000

Half december rondde Jong N-VA de kaap van de vierduizend leden. Jong N-VA is zo op korte tijd de grootste jongerenpartij in Vlaanderen geworden. De kracht van verandering slaat duidelijk ook aan bij de -30-jarigen!

Econoom Geert Noels

@GeertNoels op 10/01/2013

Solidariteit à la Belfius/Dexia: de winsten zijn voor de vakbond, de verliezen voor de Belgische belastingbetaler.

Politicooloog Carl Devos

@devoscarl op 19/12/2012

Er komt nog eerder een Klara-cd 'Best of dubstep' op de markt dan dat de Wetstraat het beest van de politieke benoemingen kan bedwingen.

Johan Van Overtveldt (Trends)

@jvanoverveldt op 17/12/2012

Nieuw record inzake aantal faillissementen. Nog maar eens wake-up call naar het beleid toe. Sense of urgency lijkt te ontbreken.

Nou moe

“De N-VA is zeer gevaarlijk voor ons land.” Elio Di Rupo durft wel eens te verwijzen naar de partijstatuten van de N-VA om zijn overtuiging te staven. Nochtans laat artikel 1 van de partijstatuten van de PS zelf niets aan de verbeelding over: “De PS heeft als doel om, op het vlak van de klassenstrijd, alle socialistische krachten van Wallonië en Brussel te mobiliseren, om zodoende de macht te veroveren en de integrale emancipatie van de arbeiders te realiseren.” Eerlijk: wie is hier nu die gevaarlijke partij?

“De N-VA wil in 2014 serieus opboksen tegen het Belgische systeem en de horde naar het confederalisme nemen. Zelfs in het Paleis zijn ze daar zo bang voor dat de koning zich een serieuze slipper permitteerde door te verwijzen naar de jaren dertig. De koninklijke uitspraken bewijzen wel de stelling dat het Paleis er veel voor over heeft om de N-VA van de macht te houden op federaal vlak.

Voormalig Wetstraatjournalist Jos Bouveroux
in *De Tijd*, 11/01/2013

Op 21 december 2012 - exact op zijn 42ste verjaardag - legde Bart De Wever de eed af als burgemeester van Antwerpen. Van provinciegouverneur Cathy Berx kreeg de N-VA-voorzitter een passend verjaardagsgeschenk: een kopie van de eed die de Antwerpse burgemeesters in de 15de eeuw moesten afleggen.

Goed bezig

“Ik apprecieer politici die helder een feitelijk gestoelde mening kunnen uiten, die de onvermijdelijk simplifice-rende belichting van complexe gegevens is.” Aan het woord is Louis Verbeke, voorzitter van de Vlerick Business School, in *De Tijd*. En hij illustreert: “Tobback (de oudere) is zo iemand: ‘Vlaamse Brusselaars zijn Vlamingen tot ze de centen binnen hebben. Nadien worden ze terug Brusselaar’. Of De Gucht: ‘Een federale regering is een permanente diplomatieke confederatie’. Of de uitval van Di Rupo naar zijn FGTV, dat hij voor Wallonië miljarden euro's binnen had gerijfd. Of die van Onkelinx (tegenover datzelfde FGTV) dat ze 4 procent salarisverhoging had binnengerijfd. Simpel maar waar. Dit is geen populisme. Het zijn feiten! Populisme is feiten ont-kennen om macht te bekomen of te behouden.”

13

Op het vlak van vrouwen- en kinderrechten is de nieuwe wet op de Ontwikkelings-samenwerking veel te vrijblijvend. Dat zeggen ook de middenveldorganisaties.

15

Nathalie Bekx van Trendhuis over werken in de toekomst: "We moeten een ruzzak-model uitwerken."

16

Frieda Brepoels neemt afscheid van het Europees Parlement. Een terugblik op negen jaar Europees engagement.

18

"Nieuwe media, mensen en macht." Jong N-VA sprak met socioloog Ben Caudron over politieke partijen en sociale media.

Fundamentele vrolijkheid

Het nieuwe jaar is nog geen maand oud en de ene aanval op de N-VA volgt de andere op. De koning vond het nodig de grootste partij van Vlaanderen in zijn kersttoespraak in verband te brengen met de jaren dertig, voor Elio Di Rupo is de N-VA gevaarlijk, Joëlle Milquet acht háár doelen waardevoller dan die van de N-VA, volgens Benoît Lutgen zwemen wij naar populisme en extremisme, en Eric Van Rompuy wil ons 'ontmaskeren'. Echt vrolijk word je er niet van.

En toch is dat onze opdracht voor 2013. Fundamenteel vrolijk blijven. De schimpscheuten en aanvallen op de N-VA zullen niet verminderen. Dat weten we ondertussen. Wat we vooral niet mogen doen, is ons daardoor laten leiden. Meer dan ooit vertrekken wij vanuit ons eigen verhaal. Met onze nieuwe mandatarissen in de gemeentes en provincies hebben wij een unieke kans om dat verhaal ook lokaal vorm te geven. In 2012 hebben wij samen de N-VA lokaal verankerd, in 2013 moeten wij de N-VA verankeren in het sociale weefsel van Vlaanderen. Daarvoor reken ik meer dan ooit op u.

Confederalisme

Want onze echte test volgt in 2014. Dan moet de partij er staan en kunnen we een einde maken aan het fatalisme van deze *gouvernement du faisable*. Alles wat deze regering beslist, wordt ons verkocht als 'het hoogst haalbare'. De Wetstraat wordt beheerst door 'er zit niet meer in' en men verwacht dat de Dorpsstraat daarmee genoeg neemt.

Wij tonen meer ambitie. Willen wij structurele sociaal-economische hervormingen doorvoeren, dan moeten wij de hefboomen in handen krijgen. Daarover gaat confederalisme. Dit is geen zoveelste debat over institutionele structuren. Dit gaat over onze toekomst, en die van onze kinderen.

De komende maanden starten wij met een brede oefening over hoe wij het confederalisme precies uitwerken. De solidariteit, de invulling van de bevoegdheden, het statuut van Brussel, ... Samen met onze leden zullen wij die visie begin 2014 uitwerken in een breed congres. Dan bepalen we ons aanbod aan de Vlaamse kiezer. En die keuze zal duidelijk zijn: gaan we voor hervormingen of mag Di Rupo diegene die werkt, spaart of onderneemt verder uitpersen? Onze keuze is gemaakt ...

Bart De Wever
Algemeen voorzitter N-VA

Betalend parkeren rond de Heizel is voorlopig van de baan

“De plannen rond betalend parkeren op de parkings rond de Heizel worden opgeschort.” Dat antwoordde minister van mobiliteit Hilde Crevits op een vraag van **Vlaams Parlementslid Lies Jans (N-VA)**. Het nieuwe parkeerplan dat de stad Brussel wilde invoeren wordt dus voorlopig niet uitgevoerd. Dat gebeurt onder druk van Vlaanderen, dat in het betalend parkeren op de Heizelvlakte een bedreiging ziet voor de Vlaamse pendelaars.

Alternatieve geneeswijzen gewikt en gewogen

Alternatieve geneeswijzen wikken en wegen: daarover gaat het in het uitvoerige beleidsdossier dat **N-VA-senator dr. Louis Ide** heeft voorbereid.

Het dossier heeft twee invalshoeken: de louter wetenschappelijke aanpak en de maatschappelijke realiteit. “Ons uitgangspunt is dat patiënten, onder wie er een aantal alternatieve geneeswijzen gebruiken, recht hebben op de best mogelijk zorg”, verduidelijkt Louis Ide. “Hét criterium daarvoor luidt: is de geneeswijze ‘evidence based’? Met andere woorden: is er een wetenschappelijk bewijs dat de behandeling werkt? Als dat bewijs er is, moet men de geneeswijze erkennen en terugbetalen. Maar als dat er niet is, mag men niet terugbetalen.”

 Meer lezen? U vindt het dossier op www.n-va.be/dossiers/alternatieve-geneeswijzen-gewikt-en-gewogen

© Deamstine

Koningshuis moet protocollaire functie krijgen

Het koningshuis was begin januari hét onderwerp van gesprek in het federale parlement. De N-VA hekelde zowel de kersttoespraak van Albert II als de aanwending van de dotaties.

© Miel Pieters

N-VA-Kamerleden Theo Francken en Jan Jambon: “Er moet een onderzoek komen naar de stichting van Fabiola.”

In zijn kersttoespraak verwees de koning onomfloerst naar de jaren 30 van de vorige eeuw om te wijzen op de gevaren van populisme. “We waren met verstomming geslagen toen we de kerstboodschap hoorden”, zei **N-VA-fractievoorzitter Jan Jambon**, die in de Kamer zwaar uithaalde naar premier Di Rupo. “U maakt misbruik van de koning. U spant hem voor de kar van de PS.”

Ook koningin Fabiola, en meer bepaald de manier waarop ze haar erfenis in een stichting heeft ondergebracht om successierechten te ontlopen, werd door Jan Jambon en **collega-Kamerlid Theo Francken** op de korrel genomen. “Wat moeten de mensen die braaf belastingen betalen hiervan niet denken? Het koningshuis probeert zoveel mogelijk belastingen te ontduiken. Hoe blauwer het bloed, hoe roder de diesel! Ofwel gaat het om dotaties en dus belastinggeld, en dan moeten er geen belastingen op betaald worden. Ofwel is het privébezit, en dan moeten daar wel belastingen op betaald worden”, besloot Jambon.

De N-VA wil dat er een onderzoek komt naar de stichting van Fabiola. Jan Jambon neemt ook initiatief om een parlementaire subcommissie op te richten die het wetgevend kader moet aanpassen rond de dotaties aan het koningshuis en de controle op de aanwending ervan. Tot slot wil de N-VA ook dat de koninklijke familie een louter protocollaire functie krijgt. In het volgende Nieuw-Vlaams Magazine leest u hierover meer.

N-VA vraagt duidelijkheid over roken op terrassen

“Er moet duidelijkheid komen over het begrip ‘terras’”, vindt Kamerlid Jan Van Esbroeck.

Naar aanleiding van een rechtszaak tegen een caféhouder in Lebbeke voor vermeende inbreuken op de rokerswetgeving, stelt N-VA-Kamerlid Jan Van Esbroeck vast dat er nog steeds grote onduidelijkheid heerst over de interpretatie van de wetgeving.

“Het begrip ‘terras’ moet eindelijk helder en realistisch worden afgelijnd, zodat er weer duidelijkheid en rechtszekerheid kan zijn”, stelt Van Esbroeck. “De N-VA stelt daarom voor om in de wet op te nemen dat minimum de helft van één van de wanden van het terras open moet blijven om van een terras te kunnen spreken. ‘Volledig’ open betekent dat een deel van de gasten blootgesteld blijft aan alle weersomstandigheden. Als aan één kant van het terras de helft als open ruimte wordt gevrijwaard, kan de horeca-uitbater elke klant de nodige beschutting bieden én blijft de luchtcirculatie gewaarborgd.”

Nieuwe hervorming NMBS schiet doel voorbij

De bestaande drieledige structuur van NMBS, Infrabel en NMBS Holding kwam er in 2005 op vraag van de vakbonden. Deze ‘driekoppige draak’ is onwerkbaar, kost handenvol geld en slaagt er niet in de reiziger centraal te zetten. “Maar de structuur die de regering vandaag vooropstelt, brengt geen oplossing”, weet N-VA-Kamerlid Steven Vandeput. “Het is dan ook onverantwoord om met zo’n beperkt plan sociale onrust en stakingen te riskeren.”

Het plan van minister van Overheidsbedrijven Paul Magnette (PS) voorziet dat de drieledige structuur van de spoorwegmaatschappij vervangen wordt door een structuur waarbij de NMBS alle contacten met reizigers verzorgt en Infrabel instaat voor de infrastructuur. Het personeel wordt ondergebracht in HR-Rail, een soort sociaal secretariaat dat wordt beheerd door NMBS, Infrabel en de staat.

“

Een zuivere splitsing van de NMBS met duidelijke verantwoordelijkheden is voor de N-VA de enige goede keuze.

Steven Vandeput: “Er blijven dus drie bedrijven operationeel en de afbouw van filialen komt er niet. De reiziger zal nu wel één gesprekspartner krijgen, maar fundamenteel worden geen stappen vooruit gezet om de onderlinge werking te verbeteren. Een zuivere splitsing met duidelijke verantwoordelijkheden is voor de N-VA de enige goede keuze.”

“Afspraak in 2014, voor de grote veranderingen”

De jaarwisseling bracht binnen de N-VA-fractie in het Vlaams Parlement een aantal verschuivingen. Kris Van Dijck werd als fractievoorzitter opgevolgd door Matthias Diependaele en de fractieleden Wilfried Vandaele en Lies Jans volgden dan weer Bart De Wever en Liesbeth Homans op als Gemeenschapssenator. Ook in het Vlaams Parlement zit de N-VA nu in de laatste rechte lijn richting 2014. Een gesprek met kersvers N-VA-fractievoorzitter Matthias Diependaele.

Al behoort Matthias Diependaele (33) duidelijk tot de jongere generatie parlementsleden, een compleet nieuw gezicht is hij niet. Zowat vanaf de oprichting van de N-VA engageerde hij zich voor Jong N-VA, tussen 2007 en 2009 als landelijk ondervoorzitter. Kort na zijn studies in de Rechten (KU Leuven), met specialisatie in Internationaal en Europees Recht, kon hij

bij N-VA-Europarlementslid Frieda Brepoels terecht voor een stage. Daarna zou hij twee en een half jaar assistent van Brepoels blijven. “Ik heb van Frieda zeer veel geleerd. Eerlijk: voor haar medewerkers was ze echt veeleisend. Een *harde tante* zeg maar. Maar ze was dat ook voor zichzelf. Toen Bart De Wever op het nieuwjaarsfeest van de N-VA naar haar verwees

als zijn ‘politieke moeder’, dan was dat meer dan een beleefdheidsformule bij haar afscheid van het Europees Parlement. Met Frieda Brepoels als burgemeester zal Bilzen de komende jaren in de hoogste klasse spelen. Voor haar Bilzen is geen inspanning haar te veel.”

Gepokt en gemazeld

Matthias Diependaele is gepokt en gemazeld in de Vlaamse beweging. In Zuid-Oost-Vlaanderen, en zeker in Zottegem, is de naam Diependaele sterk verweven met het Vlaams-nationalisme. Grootvader Renaat Diependaele was in de jaren 60 en begin van de jaren 70 senator voor de Volksunie. Matthias’ vader Baudewijn (66) hield, ondanks zijn drukke bestaan van zelf-

© Anne Dikroek

ing”

standig bouwondernemer, het politieke engagement warm. Tot op vandaag: sinds kort zetelt hij voor de N-VA in de Oost-Vlaamse provincieraad. Bij de gemeenteraadsverkiezingen van vorig najaar scoorde Matthias als lijsttrekker van het kartel N-VA-ZAP sterk in thuisstad Zottegem: met net geen 25 procent van de stemmen werd N-VA-ZAP de grootste partij. Maar een coalitie van CD&V met sp.a deed de N-VA wel op de oppositiebanken belanden.

“Ik ben opgevoed in een warm Vlaams nest en, hoe kon het ook anders, al puberend werd ik al vlug actief in de Vlaamse Beweging”, blikt Matthias Diependaele terug. “Als jongere engageerde ik mij bij de lokale Scouts (VVKSM) en in de Vlaamse Volksbewe-

ging (VVB). Heerlijke en al bij al onbezorgde jaren, met veel vrije tijd. De agenda stond toen nog vaak open. Helaas ligt die luxe nu al lang achter mij.”

De meest onverwachte winnaar

In juni 2009 stond Diependaele op de derde plaats van de N-VA-lijst voor het Vlaams Parlement. Voor vele waarnemers niet eens een strijdplaats. Maar de N-VA, die voor het eerst sinds het kartel met CD&V weer als zelfstandige partij naar de kiezer trok, sloeg aan. Ook in Oost-Vlaanderen. Matthias Diependaele kreeg meer dan 6 000 voorkeurstemmen en trok samen met lijsttrekker Helga Stevens en Lieven Dehandschutter richting Vlaams Parlement. *De Standaard* noemde hem ‘de meest onverwachte winnaar’.

In het Vlaams Parlement toonde hij zich de voorbije jaren vooral actief in de commissies Financiën en Economie. Zijn politieke stokpaardje? “Innovatie en wetenschappelijk onderzoek”, zegt Diependaele zonder aarzelen. “Er moet meer geïnvesteerd worden in innovatie. Maar in deze budgettaire krappe tijden is dat niet vanzelfsprekend. Ik blijf me de vraag stellen of de centen van de overheid hier wel correct en efficiënt worden besteed. Het duurt me allemaal te lang. Meer dan vijf jaar na het eerste rapport-Soete (een rapport over het Vlaamse innovatielandschap), en ondertussen ook met een tweede rapport-Soete op tafel, blijft het wachten op een concrete en succesvolle vertaling van de, overigens terechte, aanbevelingen van professor Soete. Het Vlaamse instrumentarium voor innovatie is gewoon veel te complex en fragmentarisch, en al bij al ondoorzichtig.”

Wat we zelf doen ...

Fractievoorzitter Diependaele stelt zich rustig maar ook kritisch op. “Men moet

mij echt niet achtervolgen met het adagium van wijlen Gaston Geens. Zijn slogan - ‘Wat we zelf doen, doen we beter’ - had een mooi wervend karakter, maar is geen vanzelfsprekendheid. Meer zelfs: het is en blijft een dagelijkse oefening. Voor het Vlaams Parlement, voor de Vlaamse Regering en voor de Vlaamse administratie. De N-VA kan precies op zoveel sympathie rekenen omdat de kiezer heel duidelijk weet dat we niet zomaar de broek tot op de enkels laten zakken. We hebben een duidelijke visie én een welomlijnd programma. En we willen dat programma ook realiseren.”

“

‘Wat we zelf doen, doen we beter’ is geen vanzelfsprekendheid. Het is en blijft een dagelijkse oefening.

Dat de Vlaamse Regering ondertussen haar regeerakkoord verder uitvoert en als enige in dit land voor de begroting 2013 cijfers in evenwicht kan voorleggen, maakt van Diependaele een tevreden man. “Vlaanderen heeft een stabiele regering. Het federale kabinet-Di Rupo is dat nooit geweest. De ploeg van Di Rupo hangt met spuug en paktoew bijeen. De PS overheerst in zowat elk dossier en CD&V, Open Vld en sp.a schuilen onder de Belgische machtsparaplu, verlamd door angst voor de Vlaamse kiezer.”

Diependaele ontkent niet dat er ook in de Vlaamse Regering nog veel werk op de plank ligt. “Dat is inderdaad zo. Maar onze twee N-VA-ministers, Geert Bourgeois en Philippe Muyters, verzetten wel bergen werk. De basislijnen zijn duidelijk: budgettaire orthodoxie, besparingen, afbouw van het overheidsapparaat en vooral ook afbouw van de bureaucratie en de regelnevel. Wat mij betreft mag de Vlaamse Regering best nog wat meer hervormingsgezind zijn. De hervormingen mogen

BREEDBEELD

nog wat meer ten gronde. En vooral, het mag allemaal wel wat sneller gaan. Speelt hier mijn jeugdig ongeduld? Misschien wel. Maar wat we nu nalaten te doen, komt morgen des te zwaarder op ons af.”

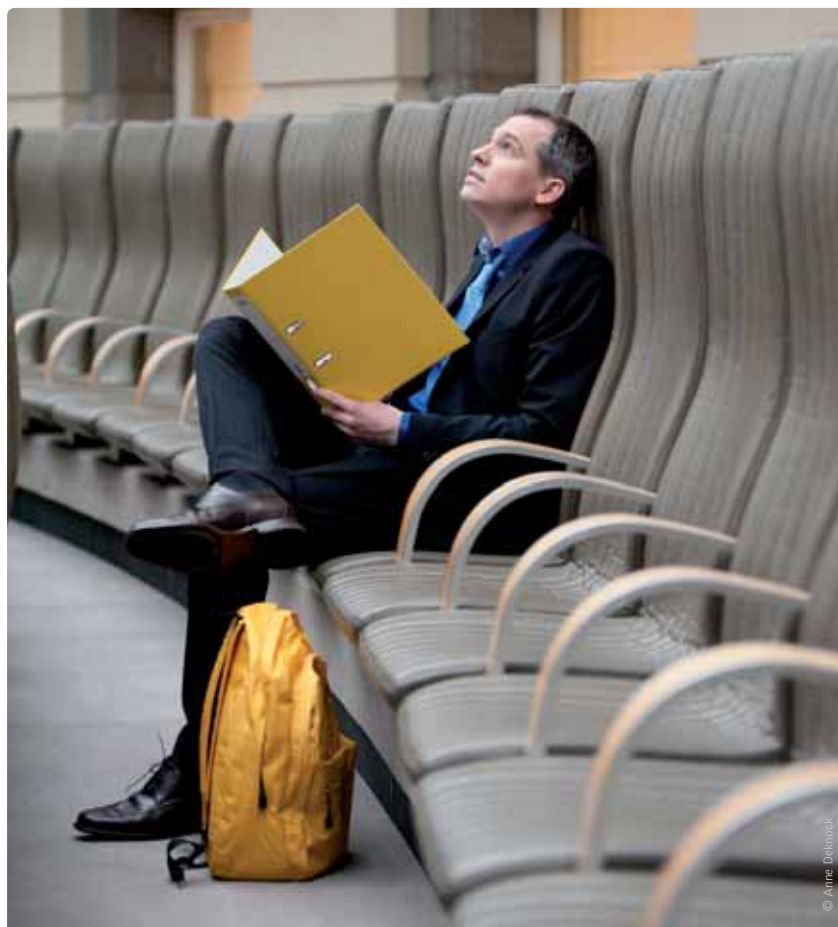
Ook de verhouding tussen parlement en regering zit behoorlijk goed. Diependaele: “Ere wie ere toekomt, dat hebben we vooral te danken aan onze parlementsvoorzitter Jan Peumans. Hij bewaakt beter dan wie ook de rol én de rechten van het parlement. Dat heeft zijn effect niet gemist.”

Een nieuwe wind

De jongste weken lijkt het federale gehakketak ook binnen te dringen in het Vlaams Parlement. “Soms lijkt het er inderdaad wel op,” zucht Diependaele, “al gaat de vergelijking zeker niet op. Eric Van Rompuy (CD&V) maakt het blijkbaar plots tot zijn hoofdopdracht om onze partij te ‘ontmaskeren’. Wel, ik wens hem veel succes. Zijn verzuring en frustratie spreken boekdelen. 14 oktober heeft vele CD&V’ers in opperste staat van paniek gebracht. In vele steden en gemeenten waait met de N-VA, in meerderheid of in oppositie, een nieuwe wind. Tot spijt van wie ’t benijdt. Ach, zoals men zegt: geen tronen blijven staan. Dat beseffen ze de jongste weken zelfs in Laken.” (lacht)

“ **De zesde staatshervorming van Elio Di Rupo zal de geschiedenisboeken halen als een duur betaald, maar mager beestje.**

De komende maanden worden belangrijke maanden, ook in het Vlaams Parlement. “Denk maar aan het onderwijsdossier, een dossier dat de N-VA van zeer nabij volgt. Over de hervorming van het secundair onderwijs

Matthias Diependaele: “De basislijnen van de Vlaamse Regering zijn duidelijk: budgettaire orthodoxie, besparingen, afbouw van het overheidsapparaat en van de regelgeving.”

moeten echt knopen worden doorgehakt. Ook de hervorming van de inburgeringssector wordt een belangrijk dossier. Geert Bourgeois wil komaf maken met de huidige versnippering die goede resultaten helaas al eens in de weg staat. Geert heeft het ontwerp van nieuwe regelgeving klaar en nog voor de zomer zou dit decreet in het Vlaams Parlement kunnen worden goedgekeurd. Voor de N-VA een ideaal moment om haar verhaal van rechten en plichten nog eens extra in de verf te zetten: nieuwkomers verdienen alle kansen, en het is aan hen om deze kansen te grijpen.”

Het verschil maken

Matthias Diependaele neemt op een cruciaal moment de teugels van de N-VA-fractie in handen. “Ook in het Vlaams Parlement gaat de N-VA-fractie

in rechte lijn richting 2014. Die eindspurt wil ik met alle collega’s samen afleggen. De N-VA zal loyaal en constructief haar bijdrage leveren aan het werk van de meerderheid en haar ministers in de Vlaamse Regering steunen. Onze N-VA-collega’s in Kamer en Senaat staan dagelijks in de frontlinie van de strijd voor méér Vlaanderen. Met ons werk in het Vlaams Parlement willen we tonen dat we op de terreinen waarvoor Vlaanderen nu al volwaardig bevoegd is, ook echt het verschil kunnen maken.”

Spreken over 2014 is spreken over ‘confederalisme’, ook bij Matthias Diependaele. “Het valt nog te bekijken waar de regering-Di Rupo zal landen met haar zesde staatshervorming. Na de koehandel met het BHV-dossier, en zeker nadat Brussel zich weer ver-

zekerde van een pak extra centen, viel het regeringswerk terug op het oude, vertrouwde, en dus trage tempo. De Franstaligen hebben geen haast, en CD&V, sp.a en Open Vld laten zich in slaap wiegen. De zesde staatshervorming zal de geschiedenisboeken halen als een duur betaald, maar mager beestje.”

Echte democratie en goed bestuur

“De N-VA-fractie in het Vlaams Parlement is een hechte groep. De neuzen van onze 17-koppige fractie staan in dezelfde richting. Al is Kris Van Dijck niet langer fractievoorzitter, z’n jarenlange

parlementaire ervaring is een grote troef. Kris heeft al die jaren de fractie correct en met inzicht en veel aandacht voor de menselijke verhoudingen geleid. Met zijn steun en ook die van Lies Jans, de ondervoorzitter van de N-VA-fractie, zal ik de komende maanden de fractie voorzitten. De eerste weken worden inloopweken, maar daarna zullen we fors doortrekken.”

Enthousiasme troef? Diependaele: “Geloof me: we gaan er met volle kracht tegenaan. Aan ons om de kiezer te overtuigen dat het Vlaamse bestuursniveau straks echt de centrale draaischijf moet worden. België is een

vermolmd, uitgewoond en uitgeleefd huis. Alleen een grondige renovatie, waarbij Vlaanderen en Wallonië voortaan ieder voor zich en dus autonoom kunnen beslissen over de te maken keuzes, biedt echt perspectief. Een zevende staatshervorming, afgedwongen in kasteelonderhandelingen zonder finaliteit en concrete timing ... ach, dat heeft echt geen zin meer. Zoals Bart De Wever zo vaak zegt: ‘Een sterk Vlaanderen in een sterk Europa is dé sleutel voor echte democratie en goed bestuur.’ Ik geloof daar rotsvast in. Laat ons dus eindelijk gaan voor het noodzakelijke, voor de grote verandering. Afspraak in 2014.”

Kris Van Dijck coördineert N-VA-mandatarissenwerking

Afscheidnemend fractievoorzitter Kris Van Dijck blijft vanzelfsprekend actief in het Vlaams Parlement, waar hij zich met nog meer energie zal toeleggen op de onderwijsdossiers. Die zijn nog steeds de eerste liefde van Van Dijck, die van 1988 tot 1995 professioneel actief was als onderwijzer. Maar veel rust zal hij niet kennen, want hij gaat meteen ook een nieuwe uitdaging aan.

Kris Van Dijck heeft een jarenlange lokale politieke ervaring opgebouwd in het Kempense Dessel. Al in 1989 werd hij er schepen voor de Volksunie. De verkiezingen van 1994, 2000, 2006 en 2012 brachten voor Van Dijck en zijn Volksunie- en later N-VA-ploeg een ononderbroken reeks verkiezingsoverwinningen. Kris Van Dijck werd burgemeester in 1995, belandde ondanks een monsterscore in de oppositie in de periode 2001-2006, maar trok - met een absolute meerderheid van de Desselse stemmen - opnieuw de burgemeesterssjerp aan in 2007. Vorig najaar klaarden Van Dijck en zijn N-VA-ploeg de klus opnieuw: 53,4 procent van de stemmen, of 13 van de 21 gemeenteraadszetels.

Ervaringsdeskundige

Met al die lokale kilometers op de teller weet Van Dijck dus van wanten en nu de N-VA zich met bijna 1 700 gemeenteraadsleden, 104 provincieraadsleden, meer dan 280 schepenen en 59 burgemeesters ook overal in Vlaanderen lokaal heeft verankerd, zal hij voortaan de lokale mandatarissenwerking leiden.

Van Dijck: “Als burgemeester en ervaringsdeskundige wil ik graag mijn kennis ter beschikking stellen van onze vele nieuwe mandatarissen. Binnen het partijsecretariaat werd de cel Lokaal Beleid ondertussen verder uitgebouwd. De komende maanden zullen we met studiedagen, vormings-

Kris Van Dijck: “Met studiedagen en pilootvoorstellen zullen we alle lokale N-VA-mandatarissen met raad en daad bijstaan.”

momenten en pilootvoorstellen alle lokale N-VA-mandatarissen met raad en daad bijstaan. 14 oktober was zeker geen eindpunt, maar de start van zes jaar intens en hard werken voor een rechtlijnig en goed bestuur.”

Meer Nederlands, meer integratie

Vlaanderen scoort ondermaats op vlak van armoede, tewerkstelling en scholing van nieuwkomers, zo blijkt uit een recent rapport. De achterstand die nieuwkomers hier hebben op het vlak van onderwijs of werk neemt stilaan dramatische proporties aan.

Van alle asielzoekers en gezinsherenigers die het land binnenkomen, is 50 procent laaggeschoold en 11 procent zelfs analfabeet. “Vlaanderen moet dweilen terwijl de federale kraan blijft openstaan”, stelt Vlaams minister van Inburgering Geert Bourgeois vast. “De Vlaamse Regering kan het federale beleid niet veranderen. Ondertussen kunnen we niet anders dan deze mensen zo goed mogelijk opvangen.”

Geert Bourgeois hervormt alvast de inburgerings- en integratiesector. Tegelijk doet de minister een oproep om het taalniveau van nieuwkomers op te krikken. Die taalkennis is noodzakelijk voor het integratieproces. Zonder kennis van het Nederlands is het voor nieuwkomers bijna onmogelijk om een opleiding te volgen of te gaan werken. Zo missen ze kansen.

Eén Vlaamse inburgerings- en integratiedienst

“De oprichting van één inburgerings- en integratiedienst in Vlaanderen is een van mijn goede voornemens voor 2013. Het decreet hierover is klaar. De goedkeuring in het Vlaams Parlement komt er normaal gezien nog vóór de zomer”, legt Geert Bourgeois uit. “De een-gemaakte dienst moet het beleid beter coördineren en nog resultaatgerichter kunnen werken. Op dit ogenblik is de inburgerings- en integratie- sector immers nog erg versnipperd: er zijn acht ont-

“Het is van primordiaal belang dat nieuwkomers Nederlands leren”, vindt Vlaams minister Geert Bourgeois.

haalbureaus, acht integratiecentra, negen sociaal tolk- en vertaaldiensten, en daarbovenop nog een Vlaams expertisecentrum Migratie en Integratie, dat de integratiecentra coördineert. Al deze organisaties zullen opgaan in één agentschap.” Die aanpak moet ook zorgen voor de onlosmakelijke koppeling tussen enerzijds inburgering en anderzijds het bredere integratiebeleid. De inburgeringsinitiatieven bestaan uit de individuele begeleiding van nieuwkomers: het aanleren van het Nederlands, bijvoorbeeld, of het laten volgen van een beroepsopleiding. De bredere integratie is, op zijn beurt, een horizontaal beleid. Het stimuleert onder meer overheidsdiensten, de onderwijswereld en werkgevers om nieuwkomers kansen te geven.

Pleidooi voor strengere taalvereisten

Nieuwkomers van buiten Europa zijn nu al verplicht een inburgeringstraject te volgen dat bestaat uit lessen Nederlands en een cursus maatschappelijke oriëntatie. Tot nu toe is daar, behalve een aanwezigheidsvereiste van 80 pro-

cent in de lessen, geen evaluatie aan gekoppeld. Volgens de minister zou het beter zijn met een resultaatsverbintenis te werken, en om diegenen die slecht scoren de cursus opnieuw te laten volgen.

We moeten nieuwkomers kansen geven, maar het is aan hen om deze kansen te grijpen.

Bovendien wil hij ook het taalniveau optrekken. Met de huidige aanpak behalen nieuwkomers slechts een basisniveau. Daarmee kunnen ze wel iemand groeten en een brood kopen bij de bakker, maar zijn ze nog onvoldoende gewapend om zich staande te houden in onze samenleving. “Ik krijg wel eens het verwijt te veel te verwachten van migranten”, meent Geert Bourgeois. “Maar niets is minder waar. Het is van primordiaal belang dat men Nederlands kan spreken. Ook dat is een verhaal van rechten en plichten: we moeten nieuwkomers kansen geven, maar het is aan hen om deze kansen te grijpen.”

Medisch onderzoek voor sporters

Het gebeurt gelukkig zelden, maar als een sporter plots sterft, kletsen de berichten daarover ons als een natte deuil in het gezicht. Het fenomeen 'plotse hartstilstand' inspireert professor Brugada om alle kinderen van 12 jaar te onderzoeken op hartafwijkingen. Vlaams minister van Sport Philippe Muylers kiest een ander pad.

Op verzoek van Philippe Muylers rondt SKA (de Vlaamse sport- en keuringsartsen) een nieuw protocol af waarmee artsen beter kunnen onderzoeken of iemand medisch geschikt is voor een bepaalde sport, en niet alleen wat het hart betreft. Minister Muylers: "Ik beperk mij als minister van Sport tot sporters en op dit ogenblik is er onvoldoende wetenschappelijk bewijs dat het verstandig is om alle sporters te onderzoeken op hartafwijkingen. We nemen het hart wel op in het protocol. Waar het zinvol is, zal bij sporters die naar de dokter gaan voor een geschiktheidsonderzoek een rust-ECG worden genomen. Maar de arts zal ook andere aspecten checken die relevant zijn

voor je sport, zoals spieren en gewrichten."

Drempel om te sporten niet verhogen

Het protocol hangt dus af van de sport en hoe intensief je die beoefent. Een gezapig partijtje dubbeltennis in een hal is wat anders dan een competitie-match singletennis in de verzengende zon. Muylers: "Je moet enkel onderzoeken wat nodig is. Ik wil de drempel om te sporten niet verhogen. Elke hartstilstand, elke blessure is er één te veel, maar intussen levert sporten nog altijd veel meer gezondheidswinst op dan dat het problemen veroorzaakt. Als we mensen bang maken of over-

dreven medicaliseren, blijven ze voor hun pc of tv en bereiken we het tegenovergestelde van wat we willen. Je moet én blessures voorkomen én zoveel mogelijk mensen zo lang mogelijk laten sporten."

Als je twijfelt aan je hart of met andere medische sportkwesties zit, kun je straks bij je sport- of huisarts terecht voor een sportspecifiek onderzoek.

Ook nu al kun je een medisch sportonderzoek krijgen, maar in afwachting van het protocol is het voor een arts onmogelijk voor elke sport te weten wat hij of zij moet onderzoeken. Daarnaast zijn de resultaten onderling niet vergelijkbaar, wat het moeilijk maakt voor de sportfederaties om hun leden richtlijnen te geven. Samen met het protocol komt er een databank met alle (anonieme) resultaten. Dat zal helpen sportblessures doelgerichter te voorkomen.

Sportspecifiek onderzoek

Binnenkort wordt het protocol op een congres voorgesteld aan de sportartsen. Na hun feedback en na overleg met sportfederaties wordt het protocol verfijnd en verder aangepast aan de diverse sporten. Vervolgens krijgen de huisartsen de kans zich ermee vertrouwd te maken. Philippe Muylers: "Ik verplicht niks, niet aan de artsen, niet aan de sporters. Mogelijk zullen bepaalde sportfederaties dat wel doen. Voor de andere sporters, één advies: als je twijfelt aan je hart of met andere medische sportkwesties zit, kun je straks bij je sport- of huisarts terecht voor een sportspecifiek onderzoek volgens de jongste inzichten. Dat zal onvermijdelijk enkele tientallen euro's kosten, maar hopelijk zullen sommige sportfederaties, verzekeraars en ziekenfondsen dat deels terugbetalen."

Philippe Muylers: "Elke blessure is er één te veel, maar sporten levert nog altijd veel meer gezondheidswinst op dan dat het problemen veroorzaakt."

Zesde staatshervorming: de Vlamingen betalen de rekening

Volgens Elio Di Rupo moet 2013 het jaar van de zesde staats-hervorming worden. Dat belooft. Want de splitsing van BHV leerde ons al dat deze regering ervoor kiest de Franstaligen te overladen met extra privileges. De Vlamingen hebben slechts recht op de factuur. En het ziet ernaar uit dat 2013 meer van hetzelfde zal brengen.

Dat de kieskring BHV eindelijk werd gesplitst, is een goede zaak, maar de Vlamingen betalen daar een hoge prijs voor. En het gerechtelijk arrondissement BHV? “In plaats van dat te splitsen, wordt het gebetonneerd in de Grondwet”, weet N-VA-Kamerlid Ben Weyts. “In Brussel wordt de taalwetgeving alweer versoepeld, en bijna 200 Vlamingen moeten hun job afstaan aan Franstaligen. Topjobs zoals procureur zijn voortaan voorbehouden aan Franstaligen. Daarenboven komen er Franstalige magistraten in het parket van Halle-Vilvoorde.” Geen wonder dus dat de gerechtelijke wereld naar het Grondwettelijk Hof stapt om deze wet te vernietigen.

Vlamingen betalen de factuur
Ondertussen blijven Open Vld, CD&V, sp.a en Groen zeggen dat de Senaat “wordt afgeschaft in zijn huidige vorm”. Een hervorming dus, en géén afschaffing. De wetteksten zijn al maanden klaar, maar de hervorming laat op zich wachten. Waarom? “Zolang de Senaat niet wordt hervormd,

blijft voor de Senaat ook de kieskring BHV bestaan”, zegt Weyts. “Door op de rem te staan, willen de Franstaligen nog extra doen betalen.”

“*Deze staatshervorming is absoluut geen Copernicaanse omwenteling. De belangrijkste sociaal-economische hefboomen blijven hoofdzakelijk federaal.*”

Een ‘grote staatshervorming’?

“Vooral de discussie over de nieuwe financieringswet wordt belangrijk”, vervolgt Ben Weyts. “We weten dat die Vlaanderen met een zeer zware factuur zal opzadelen: 2 miljard euro tegen 2030.” Brussel wordt niet fundamenteel hervormd en krijgt toch enorm veel geld. En Wallonië wordt de komende 20 jaar verzekerd tegen inkomstenverlies.

Verder zouden er nieuwe bevoegdheden naar Vlaanderen komen. Wanneer? “Wie zal het zeggen?”, aldus

Weyts. “De wetteksten zouden in 2013 worden gestemd, maar op de echte overdracht van bevoegdheden is het nog jaren wachten. Intussen hebben de Franstaligen al wel de Vlaamse centen op zak.” Positief is dat Vlaanderen meer bevoegdheden krijgt om een eigen woonbeleid en een eigen gezinsbeleid te voeren. De dienstencheques worden overgeheveld en op de arbeidsmarkt kan een gericht doelgroepenbeleid worden gevoerd.

“Maar dit akkoord zal het land niet grondig op orde zetten. Deze staatshervorming is - zoals Jean-Luc Dehaene toegaf - absoluut geen Copernicaanse omwenteling. De belangrijkste sociaal-economische hefboomen zoals fiscaliteit, loonkost, arbeidsmarktbeleid en sociale zekerheid blijven hoofdzakelijk federaal.”

Meer ambitie

De N-VA wil dan ook meer ambitie. “Wij gaan voor een gemeenschap die zelfbewust in Europa staat, die haar lot in eigen handen mag nemen. Zodat we onze eigen problemen kunnen aanpakken met onze eigen oplossingen, op eigen verantwoordelijkheid. En zodat we samen met onze Waalse burens kunnen beslissen wat we beter samen doen, in ons beider belang”, besluit Ben Weyts.

Wet Ontwikkelings- samenwerking: gewogen en te licht bevonden

© Miel Pieters

Eind vorig jaar werd de nieuwe wet op de ontwikkelingssamenwerking door het parlement gejaagd. Van een grondige bespreking in de Kamer was geen sprake. Voor de bevoegde federale minister Paul Magnette (PS) kon het immers niet snel genoeg gaan: de burgemeesterssjerp riep hem naar Charleroi.

“Een gemiste kans”, vindt N-VA-Kamerlid Ingeborg De Meulemeester. “Deze wet moet tien, misschien vijftien jaar meegaan. Niet de persoonlijke agenda van de minister zou hier voorop mogen staan. Wel de ontwikkeling van de bevolking in het Zuiden.”

Maar als iets goed is, dan zeggen we dat ook. “De wet voegt alvast enkele nieuwe elementen toe, zoals een focus op de mensenrechten en op waardig werk. Maar op andere, essentiële vlakken schiet de kaderwet tekort”, zo maakt Ingeborg De Meulemeester de balans op. “Op gebied van vrouwen- en kinderrechten bijvoorbeeld is de tekst veel te vrijblijvend. Niet alleen wij zeggen dat: middenveldorganisaties delen deze analyse. Ook de opbouw van de rechtsstaat en de strijd tegen de corruptie hadden wij graag in de wet gezien. Zonder te veralgemenen: veel ontwikkelingsgeld komt in verkeerde handen terecht. Als een partnerland een duidelijk plan heeft

om corruptie terug te dringen, mag en moet dit zeker gesteund worden.”

Parlement buitenspel

“In tijden van besparingen is het belangrijk dat er een draagvlak blijft bestaan voor internationale solidariteit. Transparantie is méér dan een modewoordje. Door het parlement actief te betrekken in de opvolging van

“

Op het vlak van vrouwen- en kinderrechten is de nieuwe wet veel te vrijblijvend. Dat zeggen ook de middenveldorganisaties.

projecten en financiële steun had de regering daaraan tegemoet kunnen komen”, zegt De Meulemeester. “Maar het is net hier dat het schoentje wringt. In feite is de nieuwe wet een stap achteruit. Onze voorstellen om de parlementaire betrokkenheid te vergroten, werden door de meerderheid verwor-

pen.” Het parlement is evenmin betrokken in de keuze van de partnerlanden, de ontwikkelingslanden waarmee ons land samenwerkt. “Nochtans zijn dat belangrijke keuzes die verrijken de diplomatieke en financiële gevolgen hebben. Het parlement zal slechts akte kunnen nemen van de lijst van partnerlanden”, betreurt De Meulemeester.

Lambermont

De wet gaat bovendien volledig voorbij aan de geest van de Lambermontstaats hervorming. “In 2001 werd beslist dat die delen van de ontwikkelingssamenwerking die raken aan de eigen bevoegdheden van de deelstaten, zoals onderwijs, overgeheveld moeten worden. Maar die beslissing werd nooit uitgevoerd. Ook het Vlinderakkoord zwijgt in alle talen over de overheveling”, legt Ingeborg De Meulemeester uit. “De N-VA vindt dat Vlaanderen zelf moet bepalen welke prioriteiten het vooropstelt qua internationale samenwerking, en met welke landen het wil samenwerken. Al moeten we om versnippering te voorkomen uiteraard wel samenwerken met andere donoren en met NGO’s, in het belang van de bevolking in het Zuiden.”

Carlos Meuleman

De tachtigjarige Carlos, een beroepsmilitair op rust uit Zuienkerke, was tot voor kort lid van verschillende vaderlandslievende verenigingen. De laatste kerstboodschap van de koning was voor hem de spreekwoordelijke druppel: hij zegde zijn lidmaatschappen op.

Carlos begon zijn militaire beroepsloopbaan al op zijn 18de. Eerst als leerling in de Onderofficierschool van het Belgisch Leger in Sint-Denijs-Westrem en later als wachtmeester en lesgever in de luchtafweerschool in Lombardsijde. Vervolgens werd hij overgeplaatst naar een kazerne in Duitsland, waar hij benoemd werd tot Adjutant bij de Veldartillerie.

“Na mijn militaire carrière ben ik lid geworden van de Volksunie. Ik was actief in het arrondissementeel bestuur van Brugge. Tussen 1976 en 1985 zetelde ik als OCMW-raadslid in Zuienkerke, en van 1982 tot 1988 ook als gemeenteraadslid. In 1979 stond ik op de tweede plaats op de VU-lijst voor

de Kamer. Mede door mijn goede resultaat konden wij toen onze kopman Pieter Leys naar de Kamer sturen in plaats van de gedoodverfde favoriet, de socialistische burgemeester van Blankenberge Willem Content.” Tijdens het VU-voorzitterschap van Bert Anciaux had Carlos tijdelijk geen partijlidkaart, maar het ontstaan van de N-VA deed hem weer sympathiseren met de partij.

“Tot enkele jaren geleden was ik bij de Vlaamse Schutterskonfederatie (VSK) een van de bestuurders. Er werd verwacht dat iedereen in het bestuur zich politiek neutraal opstelde, en daaraan heb ik me gehouden tot juni 2008. De VSK werd toen uitgenodigd voor het programma *Doe de stemtest*. In aan-

wezigheid van minister Bourgeois verklaarde ik in de microfoon van Siegfried Bracke dat de N-VA voor mij de enige en de beste partij was. De week daarop heb ik ontslag genomen bij VSK. En aansluitend ben ik onmiddellijk lid geworden van de N-VA.”

Als gewezen beroepsmilitair was Carlos lid van verschillende vaderlandslievende verenigingen zoals de NSB (Nationale Strijdersbond) en de militaire reserve. “Ik had al langer kritiek op de houding van de koning ten aanzien van Vlaanderen, maar de recente kerstboodschap van Albert II was meer dan een brug te ver. Dit heeft me als Vlaming diep geraakt. Ik vond niet dat ik zijn uitspraken klakkeloos moest aanvaarden. Ze waren ongehoord, kwetsend en een belediging voor een zeer grote groep Vlamingen. Voor mij de reden om na bijna 25 jaar mijn lidmaatschappen bij de vaderlandslievende verenigingen volledig stop te zetten.”

Gezin: gehuwd met Simone Seys

Lid van de N-VA: sinds 2008

Houdt van: fotografie, reizen naar vreemde continenten, een gezellige babbel met vrienden

Grootste voorbeeld: Guido Gezelle (overigens de grootoom van mijn grootmoeder), als woordkunstenaar, schrijver en dichter

Levensmoto: ‘Plus est en vous’, de spreuk van de Heren van Gruuthuse

Laatste boek: ‘De heerser’ van Niccolò Machiavelli: geschreven in de jaren 1500 maar met onze huidige regering nog altijd zeer actueel

Favoriete tv: Het journaal en Panorama, en Duitse zenders via de satelliet van TV Vlaanderen

Nathalie Bekx: “Liever flexibel werken dan thuiswerken”

Nathalie Bekx startte in 1996 met een eigen onderzoeks- en mediabureau dat vandaag Trendhuis heet. In samenwerking met een aantal bedrijven en het Europees Sociaal Fonds (ESF) onder- vraagt ze jaarlijks 4 000 landgenoten en een dertigtal opinie- makers over werken in de toekomst. Dit jaar was het thema ‘Werk anno 2030’.

De hoge en toenemende stress op het werk is een opvallende vaststelling in uw trendonderzoek. Hoe kunnen we vermijden dat we in de toekomst bezwijken onder de werkdruk?

Werkstress wordt door elke generatie anders ervaren. Zo kampen jongeren vaak met ‘keuzestress’, want er is nog zoveel te beleven naast het werk. Daarna is er de stress om werk en gezin te combineren en nog later komt de angst om niet meer mee te kunnen. Dat maakt een levensfasegerichte aanpak noodzakelijk. Daarnaast moeten we kritische kanttekeningen plaatsen bij de trend naar prestatiegerichte verloning. De meeste werknemers kiezen morgen nog steeds voor meetbare verloningscriteria, zoals het uurloon. Lou- ter op resultaten beoordeeld worden lijkt een nachtmerrie. Wat als je project faalt of als je moet voldoen aan te hoog gestelde verwachtingen?

De nieuwe technologie maakt het steeds makkelijker om van thuis uit te werken. Wordt thuiswerk in de toekomst veeleer regel dan uitzondering?

Thuiswerk zal vaker voorkomen, maar louter als een vorm van flexibiliteit om werk en privé te helpen combineren: geen weken thuiswerken dus, maar eens wat later naar kantoor gaan of

thuis een rapport uitschrijven. De meeste Vlamingen verkiezen sociaal contact en collega’s boven thuiswerk. Dat komt duidelijk naar voren in onze studie. Samengevat: werkgevers kunnen maar beter plaatsonafhankelijk werken aanbieden, maar zonder dat te verplichten. Uiteraard krijg je dan een nieuwe arbeidskloof. Je kunt, bijvoor- beeld, de patiënten niet thuis bij de verpleegster brengen.

Een rode draad door uw onderzoek is de vraag naar meer ‘werk op maat’, bijvoorbeeld op vlak van werkuren, loonvorming, carrière- wissels, ... Is ons sociaal overlegmodel ook klaar voor die flexi- biliteit?

Neen, niet echt. Via intensief sociaal overleg tussen werkgever- en werknemersorganisaties raak je wel een eind, maar de overheid moet heel dringend, samen met hen, een transparant rugzakmodel uit- werken. Wil je enkele jaren thuisblijven om voor je kinderen of oudere familieleden te

zorgen? Geen probleem, maar daar staat natuurlijk tegenover dat je er op andere momenten ten volle voor gaat, en niet enkel bij de start van je carrière.

Zo wordt ook langer werken realis- tisch. Het brugpensioen moet eveneens verdwijnen, want de Vlaming vindt dat iedereen veertig jaar zal moeten werken. Gek genoeg heeft hij het dan over de anderen, niet over zichzelf. En tot slot kan de overheid ook regulerend bijspringen wat levenslang leren betreft, want bedrijven investeren niet graag in opleidingen voor oudere werknemers.

Nathalie Bekx: “We moeten dringend een rugzakmodel uitwerken. Zo wordt ook langer werken realistisch.”

Frieda Brepoels neemt afscheid van het Europees Parlement

Op 1 januari ging Frieda Brepoels aan de slag als burgermoeder van haar thuisstad Bilzen. Om zich volledig te kunnen inzetten voor deze nieuwe opdracht, verlaat Frieda het Europees Parlement. Een terugblik op bijna negen jaar Europees engagement.

In 2004 werd je voor het eerst verkozen als lid van het Europees Parlement. Was het liefde op het eerste gezicht?

Nee, het was niet meteen raak. Het verschil met de niveaus die ik kende, was enorm groot (*Frieda was eerder onder meer gedeputeerde, federaal Kamerlid en lid van de Vlaamse raad, nvdr*). Ik kwam als enige N-VA-Europarlementslid in een echt mierennest terecht. Het kostte me wel wat tijd om letterlijk en figuurlijk mijn weg te vinden. Maar na die inwerkperiode besepte ik al gauw dat het Europees Parlement (EP) uniek is.

Om welke redenen is het EP zo bijzonder?

Eerst en vooral biedt het ontbreken van meerderheid versus oppositie een grote individuele vrijheid. Als parlementslid kan je een en ander in beweging zetten. Om een eigen voorstel goedgekeurd te krijgen, moet je in die groep van 754 collega's en over de fractiegrenzen heen op zoek naar medestanders. Een enorme opgave. Maar wanneer het voorstel wordt aangenomen, is de voldoening navenant. Het internationale karakter is ook bijzonder: collega's uit alle uithoeken van het continent, al die talen, gewoonten en tradities. Eenheid in verscheidenheid, de leuze van de Europese Unie, ervaar je hier dagelijks. En ten slotte valt ook de democratische kracht van het EP niet te onderschatten: als enige rechtstreeks verkozen instelling is het parlement sinds het Verdrag van Lissabon over quasi alle wetgeving medebeslisser, op gelijke voet met de Raad. Het parlement heeft echt wel een beslissende invloed op het dagelijkse leven van de Europeaan in de straat.

Toch ligt Europa onder vuur. Hoe evalueer jij die kritiek?

Europa is een gemakkelijk slachtoffer. Ik ben absoluut overtuigd van de meerwaarde en noodzaak van Europese samenwerking. Zo kunnen de voordelen van de interne markt nauwelijks worden onderschat. Voor heel wat grensoverschrijdende uitdagingen zoals energie, klimaat, asiel en migratie, is de EU het aangewezen bestuursniveau. Maar dat wil niet zeggen dat er geen ruimte is voor verbetering. Europa is een complex verhaal dat concreet en duidelijk moet worden gecommuniceerd. Onbekend maakt immers onbeminde.

Tijdens het N-VA-nieuwjaarsfeest deelde je pennen uit met het opschrift 'Vlaanderen, Staat in Europa!' Met de gebeurtenissen in andere naties in het achterhoofd lijkt die slogan brandend actueel.

Met de aangekondigde volksraadplegingen in onder andere Catalonië en Schot-

land ontspint zich in Europa inderdaad een uiterst interessante evolutie. Deze staatloze naties willen zelf beslissen over de eigen toekomst en zien dat dit enkel kan wanneer zij volwaardig lid zijn van de EU. Een zeer bekend verhaal. Europa weet niet goed hoe hiermee om te gaan. Toch maken tegenstanders van deze evolutie zich best niet te veel illusies; in de straten van Barcelona en Edinburgh zag ik hoe vastbesloten deze volkeren zijn. De EU moet zich hoe dan ook voorbereiden op een interne uitbreiding.

Heb je nog een nuttige tip voor je opvolger, Mark Demesmaeker?

Onderdompelen en focussen zijn twee codewoorden voor wie start als Europarlementariër. Je moet je echt 'smijten' wil je iets bereiken. Tegelijk is het ook belangrijk om te focussen op een beperkt aantal thema's, wat niet altijd even evident is omdat de N-VA op dit moment maar één Europarlementslid heeft. De lawine aan informatie valt anders niet te verwerken. Ik wens Mark oprecht alle succes.

Bedankt, Frieda. Het ga je goed als burgemeester in Bilzen!

Frieda Brepoels: "Voor heel wat grensoverschrijdende uitdagingen zoals energie, klimaat, asiel en migratie, is de EU het aangewezen bestuursniveau."

Tsjechië en Slovakije: Twintig jaar na de fluwelen scheiding

Dit jaar vieren Tsjechië en Slovakije hun twintigjarig bestaan als onafhankelijke staten. Al twintig jaar volgen beide landen elk hun eigen weg op politiek en economisch vlak. Maar hun onderlinge verstandhouding is vandaag beter dan ooit.

Op 1 januari 1993, om half een 's nachts en met nieuwjaarsvuurwerk op de achtergrond, overhandigde de Duitse consul in Bratislava de officiële brief waarmee diplomatieke betrekkingen werden aangeknoopt tussen zijn land en het nieuwe Slovakije. Die dag passeerden nog heel wat buitenlandse diplomaten het bordes om de banden aan te halen met de twee nieuwe republieken. Het einde van Tsjecho-Slovakije was nu ook een internationaal feit.

Traumatische geschiedenis

Tsjecho-Slovakije kende een woelige geschiedenis. Het werd opgericht na de Eerste Wereldoorlog uit de assen van het Oostenrijk-Hongaarse rijk. Onder het communistische bewind werden de verschillen tussen de Tsjechen en de Slovaken hardhandig toegedekt. Een triest hoogtepunt was de Praagse Lente in 1968, toen Sovjettanks de hoofdstad Praag binnenrolden. Later stak de student Jan Palach zichzelf in brand als protest tegen de onderdrukking.

De val van de Berlijnse Muur in 1989 en het einde van het communisme in Centraal en Oost-Europa leidden tot de Fluwelen revolutie. Nu de term 'Socialistisch' uit de officiële naam van de federatie verdween, bleek het voor Tsjechische en Slovaakse politici moeilijker - zo niet onmogelijk - om nog samen te

besturen. De verschillen tussen beide landsdelen waren immens. Een Tsjech was gemiddeld 20 procent rijker dan een Slovaak. Toch waren het in de eerste plaats de Slo-

problemen de grens kan oversteken. Ook op economisch vlak zijn beide landen naar elkaar gegroeid. In 2007 kende Slovakije een economische groei van 10,7 procent. Ook na het uitbreken van de wereldwijde economische crisis bleven de hoogste groeicijfers in de EU van 'de Slovaakse tijger' komen. Sinds 2009 is het land zelfs lid van de eurozone. Politiek is de verstandhouding tus-

Vaclav Havel, laatste president van Tsjecho-Slovakije en eerste president van Tsjechië.

vaken die ijverden voor zelfbestuur. Niet onterecht, blijkt vandaag.

Zelfstandige samenwerking

In de loop van 1992 werden onderhandelingen gevoerd die uiteindelijk zouden leiden tot de oprichting van twee nieuwe staten. Ironisch genoeg zijn veel van deze akkoorden - waaronder nationaliteitsverwerving en grenzen - ondertussen achterhaald. Zowel Tsjechië als Slovakije zijn sinds 2004 immers lid van de Europese Unie en van de Schengenruimte, waardoor iedereen zonder

sen Tsjechië en Slovakije beter dan ooit. Beide landen werken zeer nauw samen in Europese dossiers. Het eerste staatsbezoek van een nieuwe Tsjechische president zal steeds Slovakije zijn, en vice versa. Eind vorig jaar hielden beide regeringen zelfs een gemeenschappelijke ministerraad in een grensstadje. En toen voormalig president en schrijver Vaclav Havel stierf in 2011, kondigden zowel Tsjechië als Slovakije periodes van nationale rouw af voor deze stuwende kracht achter de Praagse Lente.

Politieke partijen en sociale media: meer dan eenrichtingsverkeer

Naar aanleiding van zijn recente publicatie, 'Niet leuk? Mijmeringen over nieuwe media, mensen en macht', licht socioloog Ben Caudron op 26 februari in Brussel zijn inzichten over sociale media toe op uitnodiging van de Vlaams Volksbeweging (VVB). Voor Jong N-VA de perfecte aanleiding om deze specialist ter zake een paar pertinente vragen te stellen.

Zijn Facebook en Twitter nuttig voor een politieke partij?

Moet een politieke partij een telefoonnummer hebben? Natuurlijk. Maar sociale media zijn geen alternatieve push-kanalen, geen eenrichtingsverkeer. Die fout wordt telkens opnieuw gemaakt. Bij de gemeenteraadsverkiezingen zag je een aantal kandidaten - in alle partijen - zich ongelooflijk belachelijk maken door een verkeerd gebruik van sociale media. Deze mensen moet worden ingefluisterd: doe dit niet. Maar mits een goed begrip van deze netwerken - het zijn voornamelijk luisterkanalen - kunnen politieke partijen veel informatie vergaren over de sentimenten die er leven.

De reacties van de bevolking, bijvoorbeeld op krantenfora, kunnen soms wel heel rauw zijn.

Absoluut. En met alle respect voor de N-VA: de N-VA-aanhangers hebben zich niet onbetuigd gelaten. Maar je ziet dat natuurlijk gebeuren in het hele politieke spectrum, het gebeurt langs alle kanten. We zouden een debat kunnen voeren over de proporties, maar dat heeft in dit gesprek weinig zin.

Hebben sociale media werkelijk invloed op politieke machtsposities? Hebben ze bijvoorbeeld een effect op verkiezingsuitslagen?

Dat is geen eenvoudige vraag. Er is in de Verenigde Staten onderzoek naar gedaan. Daaruit zou blijken dat in bepaalde regio's, in bepaalde sociale klassen het gebruik van sociale media wel degelijk een effect sorteert. Maar dat is zeker geen doorslaggevend effect.

Inspelend op de actualiteit: hoe moeten we omgaan met Facebookpagina's die niet door de beugel kunnen?

Wat we vooral niet moeten doen, is er sappige verhalen van maken. De mainstreammedia doen dit in de hoop een iets grotere oplage te kunnen verkopen. Ze zetten een heel selectief beeld neer. Hoeveel aandacht hebben zij besteed aan Facebookpagina's die mensen samenbrengen? De manier waarop de media de sociale media belichten is soms een vreemd verschijnsel. In het laatavondjournaal wordt bijvoorbeeld vaak een tweet verbon-

den aan een actueel item. Dit geeft een vertekend beeld van de relevantie van Twitter, alsof het een medium is dat door iedereen wordt gebruikt.

Wat kunnen de sociale media betekenen voor de Vlaamse beweging?

We kunnen een week uittrekken om dit grondig te bespreken, maar op zijn minst kan je zeggen dat het een van de basiskenmerken van sociale media is dat het entiteiten toelaat - wie ze ook zijn en wat ze ook doen - aanwezig te

“ *Sommigen maken zich ongelooflijk belachelijk door een verkeerd gebruik van sociale media.* ”

zijn en een identiteit op te bouwen. Aan de hand van deze twee elementen kan je connecteren met anderen. Vertaal dat naar de Vlaamse beweging en je weet: ja, die moet aanwezig zijn in de sociale media. Al was het maar omdat het een extra communicatiekanaal is dat communicatie in twee richtingen mogelijk maakt. Maar dit vraagt wel een uitgekiende strategie, en dus iets meer dan louter het openen van een Twitteraccount of een Facebookpagina.

75 zangfeesten: een geschiedenis

9 juli 1933. De Antwerpse Handelsbeurs stroomt vol met enkele duizenden Vlamingen, en op de tonen van het Wilhelmus wordt het allereerste Vlaams Nationaal Zangfeest ingezet. Het waagstuk van initiatiefnemers Willem De Meyer, Jef Van Hoof en

Karel Peeters om een groot Vlaams cultureel feest op te zetten is geslaagd. Dat er na die eerste editie nog 74 - en meer - zouden volgen, was echter lang niet zeker.

Pas het vijfde zangfeest in 1937 in Brussel zorgde voor de echte doorbraak. Vlaamse liederen zingen op de Brusselse Grote Markt, dat lokte heel wat Vlaamsgezinden. Gekraak met de Fransdolle burgemeester Adolphe Max over

het zingen van de Vlaamse Leeuw en - op aansturen van diezelfde burgemeester - een diplomatiek incident met de regering in Den Haag die een Nederlands dirigent verbood het Wilhelmus te dirigeren, deden de rest. Het vestigde

Het vijfde zangfeest (1937) lokte heel wat Vlaamsgezinden naar de Brusselse Grote Markt.

voorgoed de reputatie van het zangfeest als vaste jaarlijkse afspraak van de Vlaamse Beweging.

Als een van de speerpunten van de Vlaamse Beweging deelde het zangfeest in de gloriemomenten en dieptepunten

van die beweging. De grote vooroorlogse successen monden in oorlogstijd uit in een ondoordacht aanschurken bij een bezetter die al gauw ook een verrader van de Vlaamse strijd bleek. Na de oorlog was het ANZ, de organisator van het zangfeest, een van de eerste organisaties die, weliswaar met steun van de christelijke arbeidersbeweging, weer rechtkrabbelde. Het zangfeest groeide uit tot hét forum waar de Vlaamse lied-

cultuur floreerde en de Vlaamse Beweging haar eisen liet horen. In tijden waar politiek gekleurde massamanifestaties hun beste tijd hebben gehad, houdt het zangfeest verbazingwekkend goed stand.

MEERWAARDE

Het verhaal achter 75 jaar Vlaams Nationaal Zangfeest

Het Vlaams Nationaal Zangfeest is dit jaar al aan zijn 76ste editie toe. Historicus Paul Cordy, tevens regisseur van de jongste elf zangfeesten én sinds januari districtsschepen voor de N-VA in Antwerpen, belicht in zijn boek *Wij zingen Vlaanderen vrij* de rijke geschiedenis van het zangfeest. Hij bekijkt het zangfeest daarbij niet alleen als politieke massamanifestatie maar heeft ook oog voor de rol die het wilde spelen in de Vlaamse culturele ontvoogding. Het vlot geschreven en prachtig geïllustreerde boek geeft een kijk van binnenuit op de vele generaties medewerkers en trouwe bezoekers die sinds 1933 de geschiedenis van het Vlaams Nationaal Zangfeest schreven.

Paul Cordy, Wij zingen Vlaanderen vrij, Davidsfonds Uitgeverij i.s.m. ANZ, 2012, 320 blz., 29,95 euro

76ste Vlaams Nationaal Zangfeest, zondag 3 maart 2013 om 14.30 uur, Lotto Arena Antwerpen

Meer info: www.zangfeest.org of t. 03 237 93 92

Toegangskaarten via www.teleticketservice.com of t. 070 345 345

5 + 5 gratis

Telkens vijf lezers krijgen van ons **een exemplaar van het boek 'Wij zingen Vlaanderen vrij' óf twee toegangskaarten voor het Vlaams Nationaal Zangfeest op 3 maart**. Ze moeten wel het juiste antwoord kennen op onze wedstrijdsvraag: "Wie trad in 1966 als eerste kleinkunstzanger op het Zangfeest op?" Stuur uw antwoord voor 10 februari naar magazine@n-va.be of naar N-VM, Koningsstraat 47 bus 6, 1000 Brussel. Vermeld ook of u graag het boek dan wel twee toegangskaarten zou willen winnen.

Winnen het boek 'De laatste senator': J. Cheyns (Oostende), K. Dedeurwaerder (Kessel-Lo), J. Deman (Menen), P. Ghekiere (Hoeilaart), J. Vleminckx (Mortsel). **Winnen het boek 'Levend erfgoed':** I. Berton (Antwerpen), J. Bouckhuyt (Izegem), P. Debrye (Attenrode), C. Van Asbroeck (Koningshooikt), G. Van Rysseghem (Lochristi).

Enthousiaste N-VA-steun voor 'Music for Life 2012'

Ook in 2012 zette de N-VA zich actief in voor Music for Life, de eindejaarsactie van Studio Brussel. De actie zette het bewustzijn en de beeldvorming rond dementie op de agenda.

De N-VA riep alle leden, mandatarissen en sympathisanten op om de 'Music for Life 2012'-badge te kopen, te dragen en daar een foto van te maken.

Op de N-VA-Facebookpagina verzamelden we bijna tweehonderd foto's van leden met een 'Music for Life'-badge.

Ook de bijna tweehonderd nieuwverkozen N-VA-burgemeesters en -schepenen die op 17 december de startavond in Affligem bijwoonden, lieten zich niet onbetuigd.

Nieuwe gezichten in de N-VA-fracties

De N-VA is in 2012 bijzonder fors gegroeid. Sommige mandatarissen verleggen daarom hun focus:

■ **Europees Parlementslid Frieda Brepoels** is de nieuwe burgemeester van Bilzen en zal zich volledig op haar nieuwe mandaat toelagen. Zij wordt in het Europees Parlement opgevolgd door Mark Demesmaeker.

■ **Mark De Mesmaeker** op zijn beurt zetelt niet langer in het Vlaams Parlement. Hij wordt daar opgevolgd door **Piet De Bruyn**. In de Senaat wordt Piet De Bruyn opgevolgd door **Bart De Nijn**, voormalig gedeputeerde van de provincie Antwerpen.

■ De Vlaamse volksvertegenwoordigers **Lies Jans** en **Wilfried Vandaele** zetelen in de plaats van Bart De Wever en Liesbeth Homans, die burgemeester en schepenen werden in Antwerpen, als gemeenschapssenatoren. Senator **Huub Broers** is de nieuwe N-VA-fractievoorzitter in de Senaat.

■ Vlaams volksvertegenwoordiger **Lieven Dehandschutter** werd burgemeester van Sint-Niklaas en wil zich volledig op dat mandaat toelagen. Hij werd opgevolgd door **Marius Meremans** uit Dendermonde.

■ Ook in het Vlaams Parlement wijzigde het fractievoorzitterschap van de N-VA. **Kris Van Dijck** zal zich meer toelagen op de ondersteuning van onze vele nieuwe lokale mandatarissen. **Matthias Diependaele** neemt de fakkel van hem over.

Kies mee voor een slagkrachtig afdelingsbestuur

In de eerste twee weken van maart kiezen de lokale N-VA-afdelingen een nieuw bestuur. Iedereen die op dat moment minstens drie maanden lid is van de N-VA, heeft stemrecht. U kan zich natuurlijk ook zelf kandidaat stellen om actief te worden als bestuurslid in uw afdeling!

Als stemgerechtigd lid ontvangt u in de tweede helft van februari van uw afdeling een uitnodiging om aan de verkiezing deel te nemen én om zich kandidaat te stellen voor een bestuursfunctie. Zo kan ook u de lijnen mee uitzetten voor een sterk Vlaanderen.

Meer informatie over de bestuursfuncties vindt u terug op www.n-va.be/bestuurmee of via nationaal bewegingsverantwoordelijke Hans Govaerts t. 02 219 49 30 - hans.govaerts@n-va.be

Fundamenteel vrolijk het nieuwe jaar in

Met meer dan 4 500 kwam u op zaterdagavond 5 januari met een fantastisch feest het nieuwe jaar inzetten in Antwerp Expo.

“Wij zijn de partij die de kaart trekt van wie wil werken, sparen en ondernemen. Wij zijn de partij die de welvaart die daarmee wordt opgebouwd wil omzetten in solidariteit met wie het nodig heeft. Koeken bakken en dan de koek verdelen.” Voorzitter Bart De

Wever verduidelijkte in zijn nieuwjaarstoespraak dat dít het beleid is dat de N-VA wil.

Voormalig fractievoorzitter in het Vlaams Parlement Kris Van Dijck en zijn opvolger Matthias Diependaele openden de dansvloer met *You ain't seen nothing yet!*: de belofte dat de verandering enkel in kracht zal toenemen.

De afwezigen hadden zoals wel vaker ongelijk, maar op www.n-va.be/videos kunnen zij in uitgesteld relais nog genieten van de sfeerreportage die we draaiden.

Een uitgebreid foto-album vindt u op de website www.n-va.be/fotoalbum en op de N-VA-Facebookpagina.

N-VA zet verder in op lokaal beleid

Drie nieuwe medewerkers versterken de cel Lokaal Beleid. Met deze uitbreiding staan nu vijf medewerkers op het partijsecretariaat in voor de ondersteuning en de vorming van de grote groep lokale mandatarissen. Zij zijn bereikbaar op lokaalbeleid@n-va.be

**Lawrence Van Craeye-
nest (26), staf-
medewerker
financiën en begroting**

woont in Waardamme (Oostkamp), is handelingenieur en zal zich toelagen op lokale financiën en begroting.

**Alessia Claes (31),
stafmedewerker
sociale zaken**

woont in Scherpenheuvel-Zichem, behaalde een master in sociaal werk en zal de lokale mandatarissen bijstaan inzake OCMW-aangelegenheden en sociaal beleid.

Vlaanderen kleurt zwart-geel

Sinds begin januari telt de N-VA **1 861** lokaal verkozen mandatarissen, onder wie **1 675** gemeenteraadsleden, **104** provincieraadsleden en, in Antwerpen, **82** districtsraadsleden. Daarbovenop komen de aangeduide OCMW-raadsleden, die nu al met meer dan **600** zijn. De N-VA is vertegenwoordigd in **121** lokale besturen en levert **59** burgemeesters, **286** schepenen en **43** OCMW-voorzitters.

**Toon Dirckx (25),
stafmedewerker
ruimtelijke ordening**

woont in Steenhuffel, studeerde geografie en *urban studies* en wil de afdelingen helpen met al hun plannen op het vlak van ruimtelijke ordening en stadsontwikkeling.

Op de N-VA-Facebookpagina geven zij in het foto-album 'Lokale N-VA-fracties' letterlijk een gezicht aan de verandering!

N-VA-schepen in Izegem

Caroline Maertens

“Op 14 oktober behaalde de N-VA in Izegem 36,3 procent van de stemmen. In het nieuwe college zetelen burgemeester Bert Maertens en drie N-VA-schepenen.” Aan het woord in onze nieuwe rubriek ‘Dorpsstraat’ is Caroline Maertens, kersvers schepen van Wijkontwikkeling, Jeugd en Kinderopvang, Patrimonium, Toegankelijkheid, Energie en Openbare Verlichting.

het verder stimuleren van de jeugd- en wijkwerking. Ik hecht veel belang aan een duidelijke, eerlijke communicatie en aan meer inspraak: niet alleen via de bestaande adviesraden, maar ook via bewonersvergaderingen en de uitstekend werkende wijkcomités.

Stimulerende initiatieven

Als nieuw bestuur willen we de lokale economie alle kansen geven. De leegstand in het Izegemse handelscentrum moet kordaat worden aangepakt, vooral met stimulerende initiatieven: een door-groeiwinkel opstarten, ‘pop-upwinkels’ aantrekken, winkelpanden inrichten als tijdelijke tentoonstellingsruimte. En van het Huis van de Economie zullen we hét aanspreekpunt maken voor ondernemers en handelaars.

Het nieuwe stadsbestuur heeft heel wat plannen om Izegem nog aantrekkelijker en aangenamer te maken. Maar de budgettaire ruimte is beperkt. We zullen heel zuinig moeten besturen. Dat betekent efficiënt werken, besparen waar mogelijk en grote investeringsprojecten spreiden, uitstellen of afvoeren. Vanuit mijn bevoegdheid zal ik de gebouwen en gronden van de stad inventariseren en bekijken wat we in ons bezit moeten houden en wat we moeten of kunnen verkopen. Tot slot staat ook een energiezuinig beleid bovenaan mijn prioriteiten. Bijvoorbeeld op het vlak van openbare verlichting: ik wil blijven investeren in innovatieve en energiezuinige verlichtingsprojecten zoals ‘dimming’ en led-technologie.

Samen met de burgemeester en de collega-schepenen en gemeenteraadsleden zal de N-VA het verschil kunnen maken in Izegem!

Caroline Maertens legde de eed af op haar 44ste verjaardag.

Ik legde de eed af op mijn 44ste verjaardag. De daaropvolgende dag ontving ik mijn sjerp en de sleutel van mijn kantoor. Het voelde wat als de eerste schooldag: je weg zoeken in het stadhuis en kantoor materiaal samenvoegen, je eigen officiële documentenmap voor het college, het naambordje op de deur ...

Meer leven in de brouwerij

De komende zes jaar zullen een hele uitdaging zijn. Ik zal eerst leren stappen en dan pas lopen. Luisteren, dossiers bestuderen en veel vragen stellen. Met de bevoegdheden Wijkontwikkeling, Jeugd en Kinderopvang

kan ik met relatief beperkte middelen meer leven in de brouwerij brengen. Onze stad beschikt over heel wat troeven. We scoren goed op het vlak van dienstverlening, met een ziekenhuis, drie rust- en verzorgingscentra, een dienstencentrum, vier middelbare scholen en een eigen Stedelijke Academie voor Woord en Kunst. Het aantal sport-, jeugd-, cultuur- en seniorenverenigingen is niet te tellen.

Die troeven wil ik uitspelen in de verdere wijkontwikkeling. Onder meer door de speelpleinwerking op te waarderen en te decentraliseren, door nieuwe kinderopvanginitiatieven en

Erwin Mortier en het schuldig verzuim van de Vlaamse intellectuelen

Niet moeilijk te achterhalen waar Albert II het poeier haalde voor zijn nieuwjaarsbrief. Reeds op de avond van 14 oktober verwezen verlichte geesten naar de jaren dertig. Maar de sierlijkste aller papegaaien bleek Jan Hoet.

In *Twaalf*, het jaaroverzicht van *De Tijd* (22/12/2012), verklaarde de artistieke alweter: “Die mars op het Schoon Verdiep was zoals de nazi’s indertijd. Ik moest aan het Verdinaso denken: een autoritaire, met het fascisme verwante Belgische beweging in de jaren 30 en 40.” Zo’n voorzet, uit de mond van een door hemzelf geridderde onderdaan, kon de majesteit niet laten liggen. Goed dat een handvol grondwetdeskundigen de moed had om te verklaren “dat Albert heel ver over de schreef is gegaan”.

Dat Elio De Rupo verder borduurde op het thema (*De Zondag*, 06/01/2013) duidt hoe opgezet hun beider spel was. “Dit is geen toevallige uitloper van de koninklijke kerstboodschap. Di Rupo blijft de Vlamingen beledigen”, analyseerde Johan Van Overtveldt (*Trends*).

Óf dom óf te kwader trouw

Eindejaar was ook de tijd voor de krantenessays. Er mocht veel verwacht worden van romancier Erwin Mortier (*DS*, 26-29/12/2012). Nogal ontluisterend voor de man, want niet veel meer dan een pleidooi ‘voor een beter België’. Bovendien geardeerd met betwistbare standpunten. Onder meer over zijn Vlaams-nationalistische grootouders die wat dankbaarder hadden mogen zijn tegenover België “dat hun

het algemeen stemrecht heeft geschonken, een sociale staat en een volwaardige democratie”. Om dit te beweren, ben je óf dom óf te kwader trouw:

- 1. Het algemeen stemrecht geschonken.** Vergeet het! Om het stemrecht te krijgen werd gevochten en ... vermoord! In Antwerpen vielen onder Belgische kogels vijf doden (18 april 1893), in Houdeng-Aimeries twee (11 april 1901), in Brussel drie (12 april), in Leuven zes (18 april). Een geschenk was het algemeen stemrecht dus niet!
- 2. Een sociale staat.** Maar het zijn wel de werkende mensen die deze ‘Belgische hemel op aarde’ financieren. Door hard werken, door hoge sociale bijdragen, door dito belastingen, die bovendien royaal naar het andere landsdeel worden gedraineerd.
- 3. Een volwaardige democratie.** Eén voorbeeld van democratisch deficit: de grendelgrondwet van 1970 waarbij het voor 60 procent van de Belgische bevolking grondwettelijk niet mogelijk is om de grondwet aan te passen.

Gênante steunbetuigingen

Helemaal betoeterd is Mortier als hij het over *Mijn complexe erfgoed* heeft. “Ze is de vrucht van een Belgisch verleden dat bakken hoop en zuurstof in

houdt voor de lange toekomst die dit land wel degelijk nog voor zich heeft. De uitgezuiverde, complexloze, van alle emotie ontdane ‘Vlaamse identiteit’ die het huidige separatisme propageert, is weinig meer dan politieke homeopathie: een medicijn dat naar

Nooit eerder spuwde een Vlaamse intellectueel zoveel venijn op de eigen identiteit.

veel water smaakt, omdat het alleen maar uit water bestaat.”

Nooit eerder spuwde een Vlaamse intellectueel zoveel venijn op de eigen identiteit. Niet toevallig publiceerde Ludo Abicht een dag later de bijdrage *Kloof tussen de intellectuele elite en de bevolking* (*DM*, 28/12/2013). “Ze hebben door schuldig verzuim de progressieve traditie van de Vlaamse intellectuelen die in het verleden voor de sociale, politieke en culturele emancipatie van de gewone mensen gestreden hebben, afgebroken en op een groteske wijze vervangen door gênante steunbetuigingen aan het Belgische establishment en de monarchie.” Waar is de tijd dat echt grote auteurs als Streuvels en Teirlinck (1959) maar ook Boon, Gijsen, Lampo, Walschap, Van Wilderode (1976) hun naam onder Vlaamse manifesten zetten?

Maurits van Liedekerke

Maurits van Liedekerke was hoofdredacteur van het VU-weekblad *Wij*. Als gastschrijver geeft hij zijn kijk op actualiteit en maatschappij.

Vlaams Parlementslid

Tine Eerlingen

België-Belgique
P.B. - P.P.
Gent X
BC 4238

Erkenningsnummer P2A9064
Toelating gesloten verpakking -
9099 Gent - X BC 4238

V.u. & afzendadres:
Bart De Wever, VPRTI vzw,
Koningsstraat 47 bus 6 - 1000 Brussel

Maandelijks behalve in juli en augustus.

Afgiftekantoor Gent X
Januari 2013

Nieuw-Vlaams Magazine

Colofon

Nieuw-Vlaams Magazine wordt uitgegeven door vzw Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut en is het partijblad van de Nieuw-Vlaamse Alliantie (N-VA). Het wordt verzonden onder een folie op basis van zetmeel die 100 % biologisch afbreekbaar is.

Coördinatie en eindredactie:

Nele Hiers.

Medewerkers:

Mariam Al Merrouni, Michel Cardon, Ellen Devriendt, Hans Govaerts, Xavier Lesenne, Sander Loones, Nico Moyaert, Benjamin Muylaert, Wouter Patho, Joachim Pohlmann, Tinne Stukkens, Maurits van Liedekerke.

Directeur:

Piet De Zaeger.

Vormgeving en druk:

JM-Grafische vormgeving, Spiegel 1,
9860 Oosterzele, T. 09 362 74 33.

Foto voorfait: © Anne Deknock

Jaarabonnement:

€ 12,50 op rekeningnummer
BE83 4350 2597 0115 van VPRTI vzw.

Contact:

T. 02 219 49 30

Fax 02 217 35 10

E-mail: magazine@n-va.be

Dit nummer werd afgesloten op
18 januari 2013.

Wenst u onze wekelijkse digitale
nieuwsbrief te ontvangen?
Schrijf u dan nu in via
www.n-va.be/nieuws/inschrijven

1

"Hoe voelt een burgerlijk ingenieur-architect zich in de politieke wereld van het parlement?" vroeg Karel Uyttersprot jou in het vorige nummer.

Het was wel even wennen. Want als ingenieur-architect ben je gewoon om met de verschillende partners te overleggen en oplossingsgericht te denken. Inherent aan de politiek zijn de verschillende visies en het streven naar een compromis, maar soms zijn de partners er niet echt op uit om een stap vooruit te zetten. Daarnaast was het ook wennen aan het vele herhalen. Ik was het gewoon om efficiënt te vergaderen en mijn mening te geven wanneer dat een bijdrage levert tot het debat, maar in het parlement ben je wel verplicht om jouw visie te herhalen, ook al is die dezelfde als de vorige spreker. Maar het enige waar ik echt moeite mee blijf hebben is 'de waan van de dag', die door de media wordt aangewakkerd.

2

Welke politieke thema's liggen jou na aan het hart?

De kwaliteit van de leefomgeving vind ik erg belangrijk. Dat weerspiegelt zich ook in de commissies waarin ik actief ben: Leefmilieu, Landbouw, en Mobiliteit. In die commissies werk ik mee aan een duurzame en gezonde leefomgeving, maar op een zodanige manier dat het betaalbaar blijft.

3

Wat wil je in 2013 verwezenlijkt zien in de politiek?

Na luchtvervuiling is geluid de omgevingsfactor met de grootste impact op de gezondheid. Er werden al goede stappen gezet in de beperking van het geluidsniveau bij evenementen om gehoorschade tegen te gaan. Maar ook omgevingsgeluid van transport heeft een grote impact. Europa legt de lidstaten daarom op om actieplannen voor omgevingslawaai op te stellen. Deze plannen en de bijhorende acties moeten dit jaar definitief worden goedgekeurd en opgestart. Ik ijver al drie jaar voor de vaststelling ervan en hou de minister bij de les. Daarnaast werken we, in het kader van het beperken van overstromingsrisico's, met de meerderheidspartijen aan het decreet Integraal Waterbeleid. Ook daar hoop ik dat we nu snel kunnen landen. En op lokaal vlak, tot slot, zou het me bijzonder verheugen dat al onze nieuwverkozen mandatarissen zich als een vis in het water voelen bij de uitvoering van hun mandaat.

4

Wat zou je zeker meenemen naar een onbewoond eiland?

Als ingenieur-architect denk ik onmiddellijk aan een bijl, touw en vuur. Dan heb ik alles om een hut te bouwen en te koken. Graag dan ook nog mijn familie erbij en als mijn bootje groot en sterk genoeg is, neem ik eveneens mijn piano mee.

5

Welke vraag zou je willen stellen aan Kamerlid Koenraad Degroote, die wij volgende keer vijf vragen voorleggen?

Koenraad, je bent al 24 jaar burgemeester van Dentergem. Welke gouden tip heb je voor onze nieuwe burgemeesters?